

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4C/21/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415200774
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8415200774.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia, s. r. o., so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, zastúpená JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, IČO: 37 927 795, proti žalovanému D.Z. T., F.. XX. XX. XXXX, Q. T. P., E.. A. XXXX/XX, Q. Č. H., D.. B. XXX/XX, o zaplatenie 771,76 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 141,56 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne od 21.4.2016 do zaplatenia.

II. Plnenie uvedené vo výroku I. p o v o ľ u j e žalovanému splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 40 eur splatných vždy k 20. dňu v mesiaci tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

III. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

IV. Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na súd 10.2.2015 sa žalobkyňa domáhala na žalovanom zaplatenia 771,76 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne od 6.3.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Žalobu zástupca žalobkyne odôvodnil tvrdeniami, že spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, dňa 10.12.2009 uzavrela so žalovaným zmluvu o pôžičke evidenčné číslo 7065529, na základe ktorej mu poskytla pôžičku vo výške 1.533 eur. Podľa zmluvy žalovaný mal pôžičku splácať v pravidelných 42 mesačných splátkach po 858,44 eur.

Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobkyňa 29.2.2012 listom (predžalobnou upomienkou) žalovaného vyzvala k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. Žalovaný dlžné splátky neuhradil. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavoval 771,76 eur. Žalobou sa žalobkyňa domáha zaplatenia aj zákonných úrokov z omeškania.

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok z 1.6.2015 uzavretej medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, ako postupcom a žalobkyňou ako postupníkom bola pohľadávka zo zmluvy o pôžičke z 10.12.2009 voči žalovanému postupcom postúpená na žalobkyňu.

Na preukázanie svojich tvrdení zástupca žalobkyne predložil súdu listinu označenú ako „Zmluva o poskytnutí bezúčelovej pôžičky“, predžalobnú upomienku z 29.2.2012 a prehľad splátok a úhrad.

V rámci prípravy pojednávania súd 20.4.2016 doručil žalovanému žalobu na vyjadrenie. Žalovaný v podaní doručenom súdu 27.4.2016 uviedol, že je si vedomý dlhu voči žalobkyňi. Dlž začne splácať splátkami tak, ako boli dohodnuté. Viac nemôže. Byva v podnájme a má exekúciu.

Súd v súlade s ustanovením § 115a ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 200ea Občianskeho súdneho poriadku (drobné spory) vec prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania len na základe listinných dôkazov označených a predložených zástupcom žalobkyne.

Podľa § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Podľa § 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Oboznámením listinných dôkazov v spise súd aplikujúc cit. ust. § 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku považoval za preukázané nasledovné skutočnosti:

Z písomnej zmluvy o pôžičke predloženej žalobkyňou vyplýva, že spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, dňa 10.12.2009 uzavrela so žalovaným zmluvu, na základe ktorej sa zaviazala žalovanému poskytnúť bezúčelovú pôžičku vo výške 1.000 eur (30.126,- Sk). Celkové náklady žalovaného spojené s pôžičkou sú v zmluve dohodnuté na sumu 533 eur (16.057,16,- Sk) a celková čiastka, ktorú sa žalovaný zaviazal spoločnosti zaplatiť na sumu 1.533 eur (46.183,16,- Sk). Žalovaný sa v zmluve túto celkovú čiastku zaviazal zaplatiť v 42 mesačných splátkach po 39,02 eur (1.175,52,- Sk). Zmluva obsahuje údaje o termíne konečnej splatnosti pôžičky 42 mesiacov, o ročnej úrokovej sadzbe 29,32 %, o ročnej priemernej miere nákladov (RPMN) 29,32 % a o priemernej hodnote RPMN 48,96 %. V zmluve strany dohodli tiež mesačné poisťné vo výške 2,52 eur (75,92,- Sk).

Podľa zmluvy jej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky s tým, že zadná strana zmluvy a nasledujúce strany obsahujú podmienky označené ako „Podmienky k zmluve o poskytnutí pôžičky PQ-03,“ a „Všeobecné obchodné podmienky“ (ďalej len všeobecné zmluvné podmienky).

Z prehľadu splátok a úhrad predloženého žalobkyňou vyplýva, že žalovaný prvú splátku v dohodnutej výške 39,02 eur, splatnosť ktorej podľa prehľadu mala nastať 20.1.2010, uhradil 13.1.2010. Následne za obdobie od 13.1.2010 do 11.12.2014 poukázal celkom ešte 21 úhrad po 39,02 eur, poslednú úhradu 11.11.2011. Celkom teda za toto obdobie zaplatil 858,44 eur.

Z podania spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. z 29.2.2012 a pripojenej doručky vyplýva, že spoločnosť podaním žalovaného vzhľadom na mesačné nesplácanie pohľadávky vyzvala na úhradu splátok jednorázovo a zaplatenie sumy 792,10 eur do 3 dní od doručenia výzvy. Podľa oznámenia poštového doručovateľa žalovaný výzvu na adrese M. Lányho 1370/21 Kežmarok neprevzal z dôvodu, že na tejto adrese bol neznámy a zásielka sa vrátila odosielateľovi 2.3.2012.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok predloženej žalobkyňou súd ďalej zistil, že spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, uzavrela so žalobkyňou 1.6.2015 zmluvu o postúpení pohľadávok. Podľa bodu 2.1. zmluvy predmetom je postúpenie pohľadávok v zmysle Zoznamu ku dňu účinnosti zmluvy a s ním spojený prevod príslušenstva a všetkých práv s nimi spojených.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Zmluva o úvere uzavretá podľa cit. ust. § 497 Obchodného zákonníka patrí medzi absolútne obchodné záväzkové vzťahy, tzn. že v zásade sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka bez ohľadu

na povahu subjektov. Tento absolútny charakter však stráca v prípade, ak jedným z účastníkov je spotrebiteľ. V takomto prípade si záväzkový vzťah založený zmluvou úvere síce naďalej zachováva svoj obchodný charakter, zároveň však nadobudne aj charakter spotrebiteľský, ktorý sa prejaví v tom, že sa neho budú aplikovať aj ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Pôjde teda o spotrebiteľský obchodný záväzkový vzťah, ktorý z hľadiska právneho režimu bude mať zmiešaný charakter.

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 10.12.2009, tzn. v čase uzavretia zmluvy o pôžičke (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch) na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Vychádzajúc z citovanej právnej úpravy súd v prejednávanej veci na základe výsledkov vykonaného dokazovania prijal záver, že zmluva o pôžičke z 10.12.2009 je zmluvou spotrebiteľskou, a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch (ďalej len zmluva o úvere). Podľa výpisu z obchodného registra Spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, je právnickou osobou, ktorej jedným z predmetov podnikania bolo poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom. Žalovaný je v zmluve označený ako spotrebiteľ, pričom v konaní nevyšli najavo žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali záveru o tzv. nesporebiteľskom charaktere zmluvy o úvere v prejednávanej veci.

Podľa § 4 ods.1 veta prvá zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať:

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cena tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečná splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver

pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,

l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

p) práva spotrebiteľa podľa § 7,

q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

V prejednávanej veci zmluva o spotrebiteľskom úvere z 10.12.2009 neobsahuje všetky náležitosti podľa cit. ust. § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva o úvere neobsahuje údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch) a údaj o konečnej splatnosti úveru (§ 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch). Vychádzajúc z citovaného ust § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch zákon absenciu týchto náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere spája s následkom neplatnosti zmluvy iba v prípade, ak na základe zmluvy spotrebiteľovi úver nebol poskytnutý a nezačal ho čerpať, alebo ak spotrebiteľovi nebol dodaný tovar alebo služba.

V prejednávanej veci žalovaný neučinil sporným tvrdenie žalobkyne, že na základe zmluvy o úvere mu úver bol poskytnutý. Vykonaným dokazovaním táto skutočnosť nebola spochybnená. Za tejto dôkaznej situácie súd preto zmluvu o úvere aj napriek absencii vyššie uvedených náležitostí považoval za platnú, avšak podľa cit. ust. § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý úver vzhľadom na absenciu vyššie uvedených náležitostí zmluvy o úvere za bezúročný a bez poplatkov.

K absencii jednotlivých obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd uvádza:

V otázke absencie údajov o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch) súd poukazuje na vcelku ustálenú súdnu prax (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co 499/2014 z 15.4.2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co 77/2013z 22.5.2014, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24CoE 313/2010 z 9.8.2011 a ďalšie). Podľa záverov prijatých súdmi v týchto rozhodnutiach majú na zreteli primárny účel právnej úpravy normami spotrebiteľského práva, ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka právneho vzťahu, § 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch zodpovedá iba taký výklad tohto ustanovenia, podľa ktorého každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška“, „počet“ a „termíny“ splátok sa viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť. Teda ako k istine, tak i k úrokom, a tiež k prípadným iným poplatkom, prípadne poistnému. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie čiastkových súm reprezentujúcich jednotlivé čiastkové položky. Odchylnosť takejto úpravy spotrebiteľských úverov od úpravy úverov všeobecne je práve prejavom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa, ktorý pri rozhodovaní, či zmluvu uzavrie, by nemal byť zavádzaný nie celkom jasnými údajmi, z ktorých nemusí byť schopný vyvodiť, aké bude skutočné navýšenie sumy, ktorú si požičiava, a ktorú bude veriteľovi povinný zaplatiť.

Zmluva o úvere v prejednávanej veci obsahuje iba údaje o počte splátok 42, o celkovej výške jednej mesačnej splátky 39,02 eur, a o výške ročnej úrokovej sadzby 29,32%. Z takéhoto dojednania spotrebiteľ nie je schopný vyvodiť minimálne to, aká výška splátky pripadá na úver a aká na splátky úrokov. Z obsahu zmluvy o úvere však nie je tiež zrejmé, či v splátkach dohodnutých vo výške 39,02 eur mesačne je zahrnuté aj poistenie dohodnuté v zmluve o úvere v mesačnej výške 2,52 eur.

Podľa všeobecných zmluvných podmienok (bod 6.3.): „V jednotlivých splátkach je zahrnutý dohodnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny a poistenie.“

Podľa § 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou

1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,
2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,
3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,
4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,
5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,

V prejednávanej veci podľa všeobecných zmluvných podmienok (bod 5.7. Podmienok k zmluve o poskytnutí pôžičky PQ-03) dojednané mesačné poistné vo výške 2,52 eur bolo poistným určeným na zabezpečenie platieb veriteľovi v prípade invalidity, choroby alebo nezamestnanosti žalovaného. Preto malo byť zahrnuté do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Matematickým výpočtom násobku počtu splátok a výšky jednej splátky dohodnutých v zmluve o úvere (42 splátok x 39,02 eur = 1.638,84 eur) je však zrejmé, že do nákladov zahrnuté nebolo, nakoľko nebolo zahrnuté ani do celkovej čiastky, ktorú sa žalovaný podľa zmluvy o úvere zaviazal zaplatiť, tj. do sumy 1.533 eur, z ktorej výška úveru predstavuje 1.000 eur a celkové náklady spojené s úverom 533 eur (nie 638,84 eur). Za tejto situácie spotrebiteľ zo zmluvy o úvere majú na zreteli primárny účel právnej úpravy normami spotrebiteľského práva, ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka právneho vzťahu, nie je schopný vyvodiť, či dohodnuté poistné je súčasťou mesačnej splátky alebo nie, a z čoho teda mesačná splátka vo výške 39,02 eur vôbec pozostáva.

Pokiaľ ide o údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch), aj tu súd poukazuje na judikatúru súdov (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave z 25.8.2014 sp. zn. 23Co 75/2014 a pod), podľa ktorej v prípade zmlúv o spotrebiteľskom úvere neobstojí argument, že údaj o konečnej splatnosti úveru sa dá vyvodiť z počtu splátok, pretože zákon výslovne vyžaduje jeho uvedenie v zmluve. V opačnom prípade by bola zákonná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch ustanovená nadbytočne. Ak by zákonodarca považoval za postačujúce uviesť v zmluve údaje, z ktorých sa dajú iné informácie zistiť alebo vypočítať, tak by to tak uviedol.

V prejednávanej veci zmluva o úvere neobsahuje konkrétny údaj o termíne konečnej splatnosti úveru. V zmluve o úvere je tento údaj uvedený ako 42 mesiacov. V zmluve pritom nie je vôbec uvedená splatnosť jednotlivých splátok. Úpravu splatnosti splátok obsahujú iba drobným takmer nečitateľným písmom vyhotovené všeobecné zmluvné podmienky, podľa ktorých prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak (čl. 6 bod 6.4). Pokiaľ nie je v splátkovom kalendári alebo v zmluve alebo vo všeobecných obchodných podmienkach stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci (čl. 6. bod 6.2). Za tohto stavu bolo pre žalovaného iba z údajov v zmluve o konečnej splatnosti 42 mesiacov a za situácie, že násobok počtu splátok a ich výšky

ani nezodpovedá celkovej sume, ktorú sa zaviazal zaplatiť, ako aj z drobných nečitateľným písmom vyhotovených všeobecných zmluvných podmienok objektívne nemožné vyvodiť, dokedy mal zaplatiť prvú splátku a kedy nastane termín konečnej splatnosti úveru, tzn. dokedy bude zmluva trvať. Navyiac, splatnosť prvej splátky uvedená v prehľade splátok a úhrad predloženom žalobkyňou ani nezodpovedá ustanoveniam všeobecných zmluvných podmienok.

Za ďalší dôvod, pre ktorý súd nárok žalobkyne na zaplatenie úrokov z poskytnutého spotrebiteľského úveru považoval za nedôvodný, je neplatnosť dojednania o úrokov z úveru v zmluve z dôvodu neprimeranej výšky dojednaných úrokov (29,32%).

Podľa § 53 ods. 6 veta prvá Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch.

Podľa judikatúry za neprimeranú podmienku sa považuje taká dohodnutá výška úrokov, ktorá podstatne prevyšuje úrokovú mieru, ktorá je obvykle určená s prihliadnutím na najvyššie úrokové sadzby uplatňované bankami pri poskytovaní úveru v danom čase (porovnaj napr.: rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21 Cdo 1848/2004 a pod).

V konkrétnom právnom vzťahu výška neprimeraných úrokov môže znamenať aj porušenie dobrých mravov v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V takomto prípade pôjde o neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka (porovnaj napr.: rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 M Cdo 1/2009z 31.7.2009, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 26/2011 z 26.4.2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6 Co 59/2014 z 28.4.2005 a pod) .

Z internetovej stránky Národnej banky Slovenska www.nbs.sk <<http://www.nbs.sk>> súd zistil, že priemerná úroková miera pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných bankami pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1-5 rokov v decembri 2009 bola 11,4276 %. Z toho je zrejmé, že žalobkyňou požadovaný úrok je cca trojnásobne vyšší ako úrok, za ktorý za obdobných podmienok banky poskytovali. Preto súd dojednanie o úrokoch z predmetného úveru vo výške 29,32 % považoval za dojednanie v rozpore s dobrými mravmi (ASPI, komentár k OZ od prof. Vojčíka, Iura Edition) a za neprijateľnú podmienku, ktorá v zmysle je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je neplatná.

Súd z prejednávanej veci považoval za preukázané, že spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, poskytla žalovanému na základe zmluvy o úvere finančné plnenie vo výške 1.000 eur, a že žalovaný z týchto finančných prostriedkov vrátil 858,44 eur. Žalovaný nespochybnil prehľad splátok a úhrad predložený žalobkyňou. Súd žalovaného preto s poukazom na uvedený skutkový a právny stav veci zaviazal zaplatiť žalobkyni nevrátenú časť poskytnutého úveru vo výške 141,56 eur (1.000 eur - 858,44 eur), a to vzhľadom na splatnosť poslednej splátky úveru v roku 2014 bez ohľadu na záver v otázke mimoriadnej splatnosti úveru. V prevyšujúcej časti, tzn. ohľadne žalovanej istiny vo výške 630,20 eur (771,76 eur - 141,56 eur) žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Súd mal za to, že aktívna legitímácie žalobkyne na uplatnenie nároku na zaplatenie nevrátenej časti istiny úveru vyplýva zo zmluvy o postúpení pohľadávok z 1.6.2015 vrátane predloženej prílohy.

Žalobkyňa žalobou požadovala zaplatenie aj úrokov z omeškania so zaplatením istiny vo sume 771,76 eur vo výške 9% ročne od 6.3.2012 do zaplatenia. Súd žalobu aj ohľadne tohto príslušenstva istiny považoval za dôvodnú iba čiastočne.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Žalobkyňa si žalobou uplatnila nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne od 6.3.2012 do zaplatenia. Súd jej priznal úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému, tzn. od 21.4.2016, nakoľko žalobkyňa nepreukázala a vykonaným dokazovaním nevyšlo najavo, že by právna predchodkyňa žalobkyne bola splnila všetky zákonné podmienky pre vznik práva požadovať na žalovanom pre nesplnenie niektorej splátky úveru zaplatenie celého úveru tak, ako to vyžadujú ust. § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 písm. 9 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa v tomto smere ani neuviedla všetky rozhodné tvrdenia. Preto súd vychádzal z ust. § 563 Občianskeho zákonníka vychádzal z prvého požiadania veriteľa o splatenie úveru splatného v celej výške dňom splatnosti poslednej splátky v roku 2014, za ktoré považoval doručenie žaloby a žalobkyňa tak priznal úroky z omeškania od 21.4.2016 vo výške 5% ročne, ktorá zodpovedá výške stanovenej citovaným hmotnoprávnymi ustanoveniami. V prevyšujúcej časti žalobu aj ohľadne úrokov z omeškania zamietol.

Peňažné plnenie súd žalovaného podľa § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku povolil plniť v splátkach tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku, nakoľko celkové pomery žalovaného zistené v konaní tieto splátky odôvodňujú.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Žalobkyňa a žalovaný boli v konaní úspešní pomerne. Pomer úspechu žalovaného a žalobkyne je 82% : 18% (630,20 eur : 141,56 eur). Žalovanému preto prislúcha právo na pomernú náhradu trov konania vo výške 64% (82% - 18%) trov účelne vynaložených na bránenie práva. Keďže predpokladom priznania nároku na náhradu je riadne uplatnenie nároku a žalovaný si nárok na náhradu trov tohto konania neuplatnil, súd žalovanému žiadnu náhradu trov nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že :

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.